

SZENTES és VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.

Előfizetési ár:

negyedévre 1 forint 25 kr., félévre 2 forint 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

I. t. 265. szám, özv. Fried Józsefne úrnő házában,
hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket és nyilttéri közleményeket

a kiadóhivatal

mérsékelt árjegyzék szerint sz.

Felhívás előfizetésre.

A szokott közvetlenséggel, mesterkéletlen szavakban fordulunk az új évfolyam küszöbén ezúttal is előfizetőinkhez és a nagyközönséghez, hogy köszönetet mondva a támogatásért, mellyel lapunkat kitüntetik, a bizalomért, mellyel ez által működésünket jutalmazták, e bizalmat és támogatást továbbra is kérjük.

Két éve mult, hogy e lap szerkesztését átvettük. Hogy milyen közéleti harcban, nehézküdelemben telt el ez a két év: az köz tudomásu. De e két év alatt a »Szentes és Vidéke« köré a törzselőfizetők olyan száma csoportosult, mely minden szónál fényesebben igazolja, hogy a közönség törekvésünket jónak, helyesnek ismerte fel és mint ilyen, minden erejével támogatja.

Nem lévén lekötelve senkinek sem, érdektelenül, csupán szülővárosunk és Csongrád vármegye előhaladásáért, felvirulásáért küzdünk; küzdünk azért, hogy a béke újabb visszatérjen közzénk és megsemmisüljenek a lelkiismeretlen izgágák, kik bosszúszomjuknak e puritán vármegye és város régi jó hírét is meg gondolatlanul feláldozni, belbékéjét megromtani képesek.

Ez adta meg lapunknak eddig az irányt, erre fogunk állhatatosan törekedni a jövőben is.

Az előfizetési ár a régi marad: negyed évre — 1 forint 25 krajcár, fél évre — 2 forint 50 krajcár, mely összeg vidékről postautalvánnyal küldhető be.

Szentes, 1891. június hó.

Tisztelettel:

a »SZENTES és VIDÉKE«
szerkesztősége és kiadóhivatala.

Szentes szive dobban ...

A télen volt, hogy a kaszinóban rendezett egyik felolvasó-estén, Balogh János megyei árvászéki elnök, Szentes város múltjáról emlékezve, valóban költői melegséggel vázolta Szentes népének minden szépért, jóért, nemesért, minden emberiesért lelkesülő jellemét, mondván: hogy rendkívüli időszakokban nyilatkozott meg ez a jellem mindég a legpregnansabbul és mindég ilyenkor történt, hogy Szentes szive dobbant és — meghozta az áldozatot a haza javára, vagy ép érzékkel találta meg itthon a legjobbhoz vezetó egyenes utat.

Hát igen! Szentes népét az jellemzi, hogy szive van, amely lelkesülni képes, szive mely helyes érzékkel vezet a jobb felé, de van értelme, van a régi szabadság iskolájában megszürt ítélőképessége is ahoz, hogy szive megszólalását meghallja és annak meghajoljon.

Igenis! Szentes szive dobban! Mikor egyes izgágák a viszálykodás magját hintonék el közöttünk, mikor egyesek dühe és fékvesszett indulata nem céloz kevesebbet, mint a tömegek magával ragadását: akkor az a szív, Szentes népének szive megdobb, hogy elvigye az intő, óvó szót az értelemhez és ez a józan, higgadt, értelmes szentesi nép meghallgatja a szív szavát, elfordul azoktól, akik a köz javát saját egyéni érdekeiknek, vagy mondjuk: pártérdekeknek rendelve alá, fanatikus dühvel törnek a jogrend felforgatására.

Igy dobbant meg Szentes szive a június hó 30-iki főjegyző-választó közgyűlésben is, amikor a városi képviselők zöme olyan férfiu kezébe adta a város pennáját, akit tanulmányai e fontos tisztre kiválóan képesítenek és akiben egy új kornak, a becületes munka korának első megtestesülését látjuk mindannyian, városi adminisztrációinkban.

Eddig itt soha nem észlelt érdeklődés mellett folyt le ez a nevezetes és — szeretjük hinni — korszakalkotó közgyűlés. A szavazásnál 161 szavazó lap adatott be, leszámítva tehát a szavazó városi tisztviselőket is, a kétszáz képviselő közül mintegy 150 vett részt e közgyűlésben, olyan tekintélyes szám, amilyent még a mult évi általános tisztújító közgyűlés sem volt képes vonzani.

De az érdeklődés ezúttal természetes is volt, mert hiszen, ha szabad ily kifejezéssel élünk, két párt mérkőzéséről volt itt szó, egyről, amelyik hivalkodva nevezi magát »városi pártnak«, de alapjában a személyes gyűlölség érdekeit szolgálja és egyről, amelyik eleddig az utóbbi időben csak szenvedőleg szerepre kárhóztatva, szervezetlen műváltában is érezte ugyan, hogy szülővárosa érdekeit tartja csupán mindenek fölött valónak, de éppen szervezetlenségénél fogva a közélet mezején számottevő tényező nem volt, vagy ilyenül nem tekintettet.

Nos, ez a szervezetlen párt megmutatta a főjegyző-választó közgyűlésben, hogy akarnia kell és győz; meg kell szólalnia és meghallgatást nyer.

Friss vér lüktetett át a párttest egész érhálózatán, lelkes hangulat nyilatkozott az egész vonalon, bizalom töltötte el a sziveket ... csak ilyen párt képes diadalt aratni, csak ilyen képes egy pillanat alatt egy megdönt-hetetlen egységes egésszé tömörülni, melyben a korábban szertehúzó elemeket az ügyükben való feltétlen bizalom lelkesíti.

De nem csupán ez szük a gyors tömörülés e bámulatos mezej. Szükséges hozzá az is, hogy csak a szertehúzott erők az értelem azon fokán álljanak, amely e párt minden tagját kiválóan jellemzi, mert csak ilyenek képesek — rendkívüli viszonyok közt, helyes judiciumra, csak ilyenek érthetik meg a pillanatnyi egyesülés feltétlen szükséges voltát és csak ilyenek fognak, minden előzetesen meggyökeresedett pártfegyelem nélkül egységesen és rohamlépésben haladni egy közösen kitűzött cél felé, a nélkül, hogy soraikból csak egyetlen harc-os is eltántorulna.

A vezetett, de önállóan, egyedenként gondolkozni nem képes tarthat csak szigorú pártfegyelem tarthatja össze, ahol a vezér szava az egyedüli, ami irányt szab a cselekvésnek. Olyan az, mint közlegények százada, mely a vezénylő tiszt parancsához képest előretör — meg meghátrál, rohan vagy hasmánt csüszik, támad vagy visszakeresik. De egy-két kudarc, egy-két vereség és az ilyen párt felbomlik elemeire, közlegényei szerteszóródnak, vezére magára marad, mert az ilyen párt, híjján minden erkölcsi alapnak, csak a vezér szigorú parancs-szava által vált eggyé és ahogy ez a parancs-szó elvesziti varázsos erejét, abban a pillanatban a sereg is semmivé válik.

Pedig ki hinne, a tömegben, egy vereséget szenvedett vezér parancs-szavának varázserejében?

Ez a különbség az értelmes elemek és a gondolkozni nem tudók vagy nem akarók tömörülése közt. Míg amazok tudják, átértik és átérzik azt, amit kiküzdeni akarnak, addig emezek csak drillirozott közlegények, mindannyian a vezér parancs-szavának vakon engedelmeskedők. Míg amazokat a kudarcok, a vereségek csak fokozottabb tevékenységre fogják serkenteni, addig emezek egy-két vesztett csata után szétfutnak mint a csibék. Míg amazoknak erkölcsi erejét a csaták heve mindinkább megacélozza, mert soraik minden embere céltudatosan küzd, addig emezeknek emésztő tűz minden csekélyke kudarc, mely elementáris erővel dönti le soraikat és fogyasztja erejüket, míg végül semmi sem marad meg belőlük, ami jelentené, hogy valaha voltak.

Hogy ez igaz: erre újfent meg-tanított bennünket a kedden lefolyt, főjegyző-választó közgyűlés.

Az a párt — ha ilyennek nevezhetjük, mely győzelemre vitte zászlaját, nem drillirozott közkatonák tábora,

hanem Szentes értelmiségének jóformán összesege.

Nem is szervezte senki. Élén nem állott parancsotzó vezér, aki kiadja előre a jelszót: »üres lappal szavazzunk!« vagy »írott lappal szavazzunk!« A pártfegyelem ezen értelmiség előtt eleddig egy ismeretlen fogalom, egy valami, amiről tudják és látják ugyan, hogy csudákat volt képes vele mivelni egyetlen vezér hatalmi szava, de amelynek magát alárendelni, vakon, gondolkodás nélkül hogy sem fogná. Es ime, ez a fejezetlen párt egy pillanat alatt, mint minden hatalmi parancsszó nélkül, önmagától egységes egészzé tömörül és nem akad sorokban egyetlen egyén sem, aki nem volna egy akaraton társaival, aki szavazatával a szertehúzást bizonyítaná, kiállítván ezzel a bizonyítványt az értelmiség akcióra való képtelenségéről.

Mi cselekedte meg ezt a csudát?

Megcselekedte az, hogy arra a zászlóra, mely ezen értelmiség előtt lobogott, egyetlenegy szó van csupán írva: »Szentes!«

Ez a jelszava, és ezen egy jelszón kívül nem ismer semmit, amikor szülővárosa jövő és jelen jóléte forog szönyegen. Nem ismer pártot, nem ismer egyént, de nem akadályt sem, mely ezen szent jelszavától elriassza, nem olyan nehézséget, melyet erkölcsi sulya egész erejével, Szentes jáváért, jászva le ne küzdjön,

»Szentes mindenk előtt!«

Ami ezen kívül esik: torzszalkodás, politikai hivallás, személyes gyűlölség, visszavonás — mindez háttérbe szorul, semmibe vész, mikor szülővárosunk jávárol van szó, mikor ez az értelmiség ilyen szent eszméért hevül.

Szentes java pedig erősen követeli a közigazgatási erők igazi fölfrissülését. A munka embereire van nekünk szükségünk a város hivataltestületében és nem kortesekre vagy korteszalkodókra.

Ez utóbbira vállalkozók akinek tetszik, aki kívüli áll a városi adminisztráció gépezetén, de a hivatalnok csupán kötelessége teljesítésének éljen, azt végezze lelkiismeretesen, az pedig leköti minden erejét-idejét, nem maradhat semmi korteszalkodásokra.

Ezt értették meg a kandidáló-bizottság határozó tagjai is és ezért mellőzték már a kijelölésnél mindazon pályázókat, akikhez csak gyanúja is férközhet annak, hogy nem csupán a város hivatalnoka, de kortes-célok eszköze is lehetne a kijelölt és esetleg megválasztott.

Ezt értette meg a képviselő-testület értelmisége is, amikor minden parancs-szó, minden toborzás, minden kapacitáció nélkül egy erős táborba tömörült, hogy Szentes város közigazgatásának jól felfogott érdekében dr. Mikecz Ödönben a munka emberét emelje a főjegyzői hivatalba.

Nem kívánánk félreértetni. Amikor az értelmiséget mondjuk, ez alatt korántsem az iskolázott, magasabb pályát végzett, úgynevezett úri-rendet értjük. Az értelmiség magában nincsen

magasabb iskolákhoz kötve és főleg a mi népünk az értelmiség, az érett megfontolás olyan magasán áll, mely nem falak közé zárt, hanem az élet iskolájában gyökerez és épp ezért nem doktrinák, hanem gyakorlati tapasztalatokon alapul.

A megválasztott főjegyző köré tehát ez az értelmiség csoportosult, ezt hozta össze a kitűzött jelszó »Szentes!« egy tekintélyes pártba, amelynek erején a fegyelmezett, de közéleti erkölcsöt nélkülöző tábor minden ellenakciója megtörtött. A magas politikát a sutba vágtuk ezzel, nincs annak semmi köze a város helyi érdekeihez, a jó és tiszta adminisztrációhoz. Rozsdás fegyver az, mellyel csak olyanok küzdenek a helyi ügyek szolgálatában, akik a város érdekét nem helyezve mindenk fölé, önös célokat szolgálnak, melyeknek a hangzatos politikai pártkérdés kényelmes takaró palástul kínálkozik.

Legyen hát Szentes értelmiségének szent jelszava minden időkben az, amely alatt most győzelemre jutott és birjon ez a jelszó: »Szentes!« olyan varázsos erővel, hogy minden városi közkérdésben összeforassza e mi városunk egész értelmiségét egy egységes, erős, legyőzhetetlen párttá!

Választó közgyűlés.

(1891. június 30.)

A képviselők szokatlan nagy érdeklődése mellett folyt le Szentes város főjegyző-választó közgyűlése június hó 30-án.

Százhatvanegy képviselő vett részt szavazatával a közgyűlésen, nem számítva Stammer Sándor alispán közgyűlési elnököt, aki szintén Szentes városi képviselő ugyan, de szavazó jogával nem él.

Valóban, e rendkívüli és az utóbbi években már páratlan érdeklődést csak a rendkívüli helyi viszonyokból lehet kimagyaráznunk, amelyeknek ádáz tsuái olyanforma háttérrel vannak köztünk, mint a tisztító vihar a légkörre: felültök, felfrissítik azt és fokozott tevékenységre serkentik a korábban elernyedt idegeket.

A választás előtt jóval, már egy negyed 10 órakor délelőtt mozgalmass képe volt a túl a kurcai volt vígadóépület előtti térségnek.

A városi képviselők apró csoportokba szakadozva, élénken foglalkoztak a bekövetkezendő választás kérdésével és bár — a pártok becsületére legyen mondva, semmi, de éppen semmi korteskedés a helyszínen nem esett, az kitéstest a vezetőkön, hogy mindenik éber figyelemmel kíséri a maga pártfeleit és nagy gonddal veszi őket számba: mennyien is vannak?

A sunök és hegymégiek tábora különösen a szabadtérn álló régi iskolapadokat lepte el. Hiába no! Ék csakugyan mind iskolából feccsegnék és leckéjükkel jól be is magolták; a megszokás ereje azonban olyan nagy, hogy még itt is különös előszeretettel ülnek az iskolapadokba.

Mikor aztán a választási elnök megérkezett, egyszerre, mint méhraj toltak a városatyák, nagyszámú hallgatósággal vegyest a közgyűlési terembe, csak nagynehezen helyezkedvén el a szűken mért székeken, keskeny lécekön, ahogy éppen tellett; de bizony nem egy volt, akinek ülőhely nem jutott és így állva kénytelenített végig szenvedni az

egész választóközgyűlést, melynek lefolyását a következőkben adjuk:

Elnök: Stammer Sándor alispán a választó gyűlést pont 10 órakor délelőtt megnyitván, üdvözlő a jelenvöltoakat, rövidesen rámutat a gyűlés egyedüli tárgyára: a főjegyzőválasztásra.

Teljesen és mindenben a törvény rendelkezésének megfelelően óhajtván eljárni, elmondja a teendőik sorrendjét.

Szükséges először is 4 bizalmi férfiú megválasztása, akik a választás egész lefolyását megfigyeljék és a szerkesztendő választási jegyzőkönyvet hitelesítsék. Szükséges ezután a kandidáló bizottság két tag megválasztása, míg a másik kettőt, valamint a szavazatszedő bizottság tagjait, előnkéleg fogja kinevezni. Ehez képest felhívja a közgyűlést első sorban a 4 bizalmi férfiú megválasztására.

Ez az első választási aktus fölöttébb zajos volt, valamint a kijelölő bizottság 2 tagjának megválasztása is.

Megválasztottak bizalmi férfiaknak, vagy egy negyed óráig tartó eredménytelen zajongás után Hegedűs Sándor, Vecseri Imre, Szeder János és Ecséri Lajos dr.

A kandidáló bizottság tagjai közül egyet szavazással választott a közgyűlés, mert a nagy zajban nem volt kivethető: Kristó Nagy Istvánt kívánja-e a többség beválasztani vagy Sima Ferencet. A szavazás felállással történt és eredménye az volt, hogy Sima Ferenc 63 szóval, Kristó Nagy István 57 szavazata ellenében beválasztott, (a most szervezkedett párt igen sok tagja akkor még nem volt jelen.) A kandidáló bizottság második választott tagjaul Temesváry Antal aljárásbíró egyhangulag választott meg, ellenjelöltje nem is volt.

Ezután az elnök alispán a kandid. bizottságba Hoffer Antalt és Mojsik Lajost, majd meg a szavazatszedő bizottságot nevezte ki. Elnökké Magyar József helyettes polgármestert, tagokká: Dósa Elek, Petrovics Somát, Burián Lajost és Nagy Imrét, — mire a kandidáló bizottság visszavonult egy külön terembe, hogy működését megkezdje.

A bizottság élé Stammer Sándor alispán terjesztette a pályázat eredményét. Összesen, mint már megírtuk, 8-an pályáztak, kik közül azonban 3 időközben visszavonta a kérvényét.

A kérvényüket fentartott pályázók voltak: Szánthó Lajos, Papp Ödön, Vecseri Sándor Mikecz Ödön dr. és Tasnády Antal dr.

Ezen előterjesztés után Temesváry Antal szólalt fel, hogy — tudomása szerint az volna elhatározva, miszerint a bizottság a pályázók közül csak hármat fog a közgyűlésnek ajánlani és minthogy ez az ő nézete szerint nem helyes, emellogya kijelenté, hogy a kandidális munkájában csak úgy vesz részt, ha valamennyi pályázó ajánlva lesz.

Hoffer Antal közgyűző megkezdte erre, hogy szerinte igenis a bizottságnak első sorban a fölött kell esetleg szavazással határoznia: vajon hány pályázót kíván kijelölni? Mert hiszen az esetre, ha egy kandidáló bizottságnak minden pályázót jelölnie kellene, még a bizottságra e szerint semmi szükség sincsen, az elnök maga is megcselekedheti ezt. A törvény világosan előírja, hogy legakbb 3 pályázó jelölendő, a bizottságnak tehát igenis joga, sőt kötelessége e részben határozni és ő indítványozza is, hogy csupán három jelöltessék az 5 közül. Hogy ki legyen e három? e fölött ezután mondja el a nézetét, valamint esetleges kifogásait is a szerinte mellőzendőkre.

Temesváry Antal és Sima Ferenc ahoz ragaszkodván, hogy a törvény nem zárja ki esetleg 10 pályázó kijelölését sem, nem fogadják el Hoffer Antal indítványát és egyben kijelentik, hogy — ha az ő kedvük szerint, valamenyi pályázó nem lenne jelölve, ók tovább nem is vesznek részt a kandidációban.

Amennyiben azonban a törvény világos rendelkezése szerint, a bizottság egy-ek tagjának illetégen célszatos manőverezése nem akaszthatja meg a választó eljárást és így a

kijelölést sem, a bizottság tagjai zavartalanul folytatták működésüket, kijelölővén az öt pályázó közül 3-at: Mikec Ödön drt, Tasnády Antal drt és Papp Ödön csanyközségi jegyzőt, ki mögött 17 éves jegyzői mult van.

A bizottság ezzel befejezte működését és élén az elnökkel ismét a gyűlésterembe vonult ki, ahol Stammer és Sándor alispán jelentést tett a jelölés eredményéről.

Sima Ferenc erre hosszú beszédben tette próbára a közgyűlés türelmét, bírálgatván a kandidáló bizottság működését, mely szerinte egészen jogtalan és törvényellenes. Indítványozza is, hogy a közgyűlés e kijelöléseit jegyzőkönyvébe iktassa, valamint azt is, hogy az elnöknek abban a pillanatban, ahogy ő és Temesváry Antal a kandidálásban való további részvételtől visszavonultak, ezt a közgyűlésnek bejelenteni és esetleg más kand. bizottsági tagokat választatni tartozott.

Bánfalvi Lajos figyelmezteti szót arra, hogy a kandidáló bizottság eljárását a közgyűlésben bírálni senkinek joga nincsen, erről törvény rendelkezik. Még kevésbé van joga indítványokat tenni egy választó gyűlésben, vagy ilyeneket a képviselőtestületnek elfogadni. Ha a kandidáló bizottság bármelyik tagjának külön véleménye, vagy kifogása van: tessék az iránt a saját ötését a jegyzőkönyvébe felvéteni, de az nem a közgyűlés óvasa lesz soha sem.

Temesváry Antal csak azért szólal fel, hogy az elnök jelentéséből úgy vette ki, mintha Vecseri is jelöltet volna, holott ő úgy tudja, hogy szó sem volt róla; — mire az elnök felvilágosítja, hogy ő sem említette Vecserit a jelöltek közt.

Sima Ferenc végül kijelenti hogy annak beígazolására, miszerint ez a főjegyzőválasztás nem a képviselőtestület többsége akaratának a kifolyása, ők mindannyian fehérlappal fognak szavazni. (Felkiáltások mindenfelől: csak tessék!)

Stammer Sándor alispán erre elrendeli a szavazás megkezdését és a szavazatszedő bizottság összeül.

Valótlanság tehát, amit a »Szentesi Lap« f. évi 79-ik száma állít, mintha pártbírei közül sokan megbotránkozással eltávoztak volna, anélkül, hogy a híres »fehér lap«-ot a szavazó urnába dobják. Legfőképp talán Temesváry Antal nem szavazott, a többi egytől-egyig, mind.

A szavazás befejeztével összehámlatván a szavazólapok, kitiűnt, hogy összesen 161 szavazat adatott be, ezek közül 85 Mikec Ödön dr-ra, 75 üres, egy pedig Papp Ödönre. Mikec szótöbbsége tehát még az esetre is biztos volt, ha valamennyi »fehér lap« névre szót volt.

A közgyűlés riadó éjjelnel fogadta a választás eredményének kihirdetését. Mikec Ödön dr. erre letette az alispán kezébe a hivatalos esküt és rövid, de magvas beszédben köszönné meg a neki előlegett bizalmat, kifejté programját, mely három szóból áll: munka, munka és munka! Dolgozni kíván ő maga, de elvárja másától is, körülötte, hogy dolgozzék.

Ezt az igazán klasszikus rövidségű, de annál tartalmasabb beszédet a közgyűlés lelkes elfogadása követte, mire elnök a választó közgyűlést déli 12 órakor bezárta.

UJDONSÁGOK.

Szentes, 1891. július 2.

— **Közigazgatási bizottság.** Csongrád-vármegye közigazgatási bizottsága a f. hó 14-én délelőtt 9 órakor tartja e havi rendes gyűlést és a vármegyezház kistermében.

— **Kinevezés.** Zsilinszky Mihály főispán, az elhalálozás folytán üresedésbe jött megyei állatorvosi állásra, Hufnág Jákab okleveles állatorvost nevezte ki, aki korábban Szentes város állatorvosa volt. A kinevezett a f. hó 1-én tette le a hivatalos esküt.

— **Országos vásárunk.** A kereskedelemügyi miniszter, mint erről már lapunk egyik korábbi számában hírt adtunk, a vásártartás ügyében valamennyi törvényhatósághoz körrendeletet intézett, amelyben meghagyja, hogy a vásárjoggal bíró összes községek utasítsanak: vásárjukat mindenkor szigorúan az engedélyokmányban kitűzött napokon megtartani, tekintet nélkül arra, hogy ez a nap vásárnap-e vagy nem? Mert az eddigi gyakorlat az volt, hogy az esetben, ha az engedélyezett vásár-kezdő nap a naptári időszámításban hétköznapra esett, úgy a vásár tényleg az azon hétköznapot megelőző vásárnapon vette kezdetét, vagyis minden országos vásár rendszerint vásárnapkal kezdődött. Már legközelebb tartandó nyári országos vásárunk a miniszteri rendelet értelmében lesz megtartva, amire jelőre felhívjuk közönségünk figyelmét. E szerint ez a vásár, az engedély-okmány értelmében a f. hó 22., 23. és 24-ik napjaira esik, vagyis, szerdán, csütörtökön és pénteken fog megtartani. Szerdán kezdődik a jószágvásár és tart csütörtök estig, pénteken pedig lesz az általános áru vagyis gyalogvásár. Eléinte bizony egy kissé visszás lesz a régi megszokott kerékvágásból kiközkönni, de 1—2 országos vásárral bele törődünk bizonyára az új rendelkezésbe is.

— **Bitang jószág.** Két-három farka borjas téhen van bitangban résztart a rendőrség, részint a régi városláza udvarán. A jószágot csongrádi kupeczek hajtották keresztül városunkon Lugosról, de marhaslevélük nem lévén egy darabról sem, a lapunk egyik korábbi számában közölt rendőrfőkapitányi rendelkezés képe, mely szerint járhat és egészségügyi bizonyítvány nélkül idegen jószágot a városban ahajtani tilos, a rendőrség bitangba tette a most ahajtani előzött egész marhaállományt mindaddig, amíg a járlatokat a tulajdonos felmutatni nem képes.

— **A piactér szennye.** Piacterünket nem csupán a Haris-féle ház saroképülete és a nagyvendéglő ékelteti el, kőtudomásu, hogy még inkább szennye e térnek, a vendéglő-épületben levő úgynevezett koplaló, mely rendszeren a söpredék gyűlőhelye és melyet legutóbb azzal igyekeztek, a törvény rendelkezése ellenére, továbbra is fenntartani, hogy az úteára néző ajtaját a kapu alatt helyezték el, hadd legyen ott a diszbejáró. E koplaló bezárása vagy fenntartása egyike a mi helyi tengeri kigyóinknak. Több mint egy éve folyik e fölött a huza-vona. Végre most az alispán meghozta a koplaló ügyében a másod-fokú határozatot, mely letörülni van hivatva piacterünkről ezt a szennyfoltot, mert annak bezárását, illetve megszüntetését rendeli el.

— **Kedélyes lakoma.** A keddi főjegyzőválasztás után kedélyes lakomára gyűlt össze városunk mintegy 60 képviselője a kaszinóban, hogy ott pompás jó ízű vacsora, bor és zene mellett ülje meg a választásban elért diadalt. Nem volt meghívott vendég senki, jött önmagától mind, hogy a választási tusa után a szórakozásban keressen üdülést. A lakomában Stammer Sándor alispán is résztvett, ki az első pohárköszöntőt mondotta Szentes város új főjegyzőjére. Szép beszédet mondott Fekete Marton kaszinó elnök, szintén az új városi tisztviselőt életve, ki a maga részéről Tasnády Antal dr-ra mondott sikerült felköszöntőt. Tösztokban különben éppenséggel nem volt hiányosság, valamint deris kedvben sem. Pohárköszöntőket mondtak: Tasnády Antal dr., Kristó Nagy István, Mihálovics János, Bánfalvi Lajos, Kozák György, Joó Károly és Katicsa Gyula, az utóbbi antivolapuk nyelven, ami általános, zajos derültséget keltett.

— **Iparostanonczok munkakiállítása.** Az iparostanonczok ez évi munkakiállítása a mult szombaton délután nyitottat meg és hétfőn délután lett bezárva. A kiállításban 96 iparostanoncz vett részt és minthogy e kiállításokról

általában van sok elmondani valónk, úgy annak sikeréről és a kiállított munkákról is az alkalommal, lapunk jövő számában fogunk érdeme szerint megemlékezni.

— **Egy kis statisztika.** A rendőrfőkapitányságnál a lefolyt félévben befolyt: rendőri kihágási bírságpénzekben 83 frt; állategészségügyi bírságpénzekben 97 frt és halászlás bírságpénzekben 27 frt. Különféle engedélyek megadása után, ugyancsak a rendőrfőkapitányságnál, ugyanczen idő alatt mintegy 700 frt, halászlás engedélyekből pedig mintegy 70 frt folyt be.

— **Mikor a hajdúk mulatnak.** Olyan igazdini magyarosan népies mulatság volt a varmegyei hajdúk mult vásárnap táncvigalma, hogy szinte gyönyörűség volt nézni az egészséges, piros-pozsgás leányzó — menyecskék és tagbaszakadt deli legények tüzes táncát, ahogy nem törődvé fullasztó hőséggel, szűkre szabott térről, úgy roptak a csárdást, úgy forogtak-keringtek a polkákban, mintha legálább is muszáj volna ezt cselekedniük. Nagy, tágas sátor volt a mulatozás, a tánc helye, de még is szűk arra, hogy az egész közönséget befogadja, mely is aztán a Széchenyi-csárda óriás fái alatt, a szabadban helyezkedett jó részben el, a terített asztalok mellett. A derék hajdúkat, akik ezt a mulatságot fele-részben a szentesi szegény-alap javára rendezték, Zsilinszky Mihály főispán, Stammer alispán, Gaál Sándor kir. járásbíró és intelligenciánk több tagja fölkereste mulatozásokban, mely a szegény-alapnak 45 frt 60 krt jövedelmezett.

— **Vesztett eb.** A f. hó 1-én a második tízedben egy veszett kutyát löttek le, mely azonban, mire veszett voltát észrevették, már Csífi Ferenc és Nemes Sándor sertéseit megnartha. Az agyonlőtt kutya hivatalos megvizsgálása által a veszettség kizárólag belevén igazolva, a rendőrfőkapitány elrendelte a II. tízedben után található összes ebek lepusztítását és ezt a kényszerűség parancsolta nagy kutyavadászatot tegnap délután ejtették meg egész hivatalos apparatussal.

— **Reparált rendőri hírek.** Lapunk legutóbbi számában két rendőri újdonság volt, az egyik »emberi fenévadake«, a másik meg »drága mulatság« címmel és — ami nem igen esett még meg rajtunk, mindkét hír egy-egy cselekvő szereplője bentjárt szerkesztőségünkben, hogy a reá vonatkozó rész helyreigazítását kérje, mert, — állításuk szerint — azok a dolgok nem egészen úgy történtek, ahogy mi hallottuk és lapunkban közöltük. Nem akarjuk az illetéket a maguk igazolásától megfosztani és így kívánságukat a következőkben teljesítjük, megjegyezvén, hogy a hírek illetően reparálásért semmi felelősséget nem vállalunk. Az első kérelmező Dömsödi Antal volt, aki az »emberi fenévadake« híret a következő változással adja elő. Ő és nem Dömsödi Tamás, aki különben testvérbátyja, adott el egy lovat Szigeti Lakos Imrénének, aki a lovat egyidejűleg ígára használta, hajszolta és ekkor akarta neki visszaadni. Ő azonban nem vette vissza a lovat, hanem mondott rá evőt, akiehez aztán ő és Szigeti fia, Bálint, a lovat el is vezették. Ez a Szigeti Lakos Bálint több ízben felcisekedett neki azzal és bosszantotta, hogy szerelmi viszonya volt az ő feleségével. Ezt tette akkor is, mikor a lovat eladni vezették. Dömsödi ekkor, miután előbb Nagy Mihályné I. tizedbeli korcsmájában, ahol Szigeti Bálint a subáját is hagyta, néhány palack sört bekebelezte, azt kérdezte a cisekedőtől: megmerné-e ezt az asszonynak a szemébe is mondani és miután ez erre késznek nyilatkozott, haza ment vele a saját lakására, ahol aztán a felesége, az igaz, a cisekedő hencsőt amúgy magyarosan elverte, de a nélkül, hogy Dömsödi segített volna az asszonynak, vagy éppen a fejét a kuszoróhoz szorította volna. — A másik helyreigazító Sebesi vásárszéki korcsmáros, aki a maga dolgát így adja elő: Kálmán János — és nem, mint tévesen szedték lapunkban, Mihály — a f. hó 25-én hagyta nála a subáját, pipáját. 26-án visszajött az elveszett tulajdonát keresni és itt egy vendég mondta neki, hogy fizessen áldomást és meg lesz a suba. Kálmán azonban

nem fizetett, hanem elment tőle előbb Székely vásárszéli korcsmájába, majd meg Füstincé korcsmájába, ahol Buzi István közendő is vele volt. Kálmánál ekkor mintegy 65 forint volt. De aztán bejárta kocsin még a Tóthné korcsmáját is, felvevén maga mellé valami Zámbo M. nevű leányt is. Mikor este ő hozzá visszatért, Kálmán Jánosnak már csak 25 forint volt a pénzéből és abból ő neki, maga Kálmán János adott a vendégek személtára 5 forint. — Már hogy ez a hírreparálás mivel igazabb, mint az eredeti forma, melyben mi közöltük — ez a nálunk járt mosakodók dolga. Mi úgy adjuk, ahogy elmondta.

— **A Sima Ferenc áldása.** Bizvást annak nevezhetjük kaszinónkra nézve azokat a csinos botrányokat, melyeket Sima Ferenc részint a kaszinó ellen, részint pedig legutóbb a nagyvendéglő kethelyiségében cselekedett meg, mert mind a két botrányból valóságos tagszaporító áldás szakadt a kaszinóra. Nem kevesebb, mint 25 új taggal szaporodott azóta a kaszinó tagok létszáma és ezek közül 21-et, a tegnapi választmányi gyűlésen vettek fel, tömegesen. Így fakad az átok nyomán az áldás és így válik igazzá: hogy minden körül van valakinek haszna.

— **Gimnáziumunk örömgyjteménye.** az utóbbi időben ismét sok régi pénzdarabbal gazdagodott. Így ilyen régi pénzeket adtak az intézet e gyűjteményének: Tari János V. oszt. tanuló 1, Sleier István 2, Fekete László I. oszt. tanuló 2, Farkas Sándor 42, Török Ferenc 1, Dancsó Balázs 1, Kecseg Sándor 1, Dancsó Gyula 1, Balogh Gábor 1, Koszta Károly 30, Juhász Sándor IV. oszt. tanuló 10, Pázmány Géza I. oszt. tanuló 1, Csúcs Lajos IV. oszt. tanuló 1, Vidovics László IV. oszt. tanuló 1, Hajdú József IV. oszt. tanuló 1, Szabó József I. oszt. tanuló 1, Varga Gyula I. oszt. tanuló 1, Lakos Sándor I. oszt. tanuló 1, Neumann László III. oszt. tanuló 3, Döme Bálint I. oszt. tanuló 1. Mikecz Sándor I. oszt. tanuló 1, Dósa István II. oszt. tanuló 1, Szigeti Imre I. oszt. tanuló 1, Szoboszlai Sz. Imre I. oszt. tanuló 1, Pauli Antal I. oszt. tanuló 1, Cuckermann Béla I. oszt. tanuló 1, Frankl Adolf I. oszt. tanuló 1, Borsos Lajos I. oszt. tanuló 1, Vecseri Imre V. oszt. tanuló 5, Brazarottó Károly I. oszt. tanuló 1, Onody Gézáné úrnő 1 és Balogh Károly I. oszt. tanuló 1 drbot. Az intézet igazgatósága ez úton mond köszönetet a szives adományozóknak.

— **Emezavart elszállítása.** Szentes város főorvosának hivatalos jelentése folytán, mely szerint Szegi Ferenc elmebeteg szentesi lakos az országos tébolydában helyezendő el, nevezett szerencsétlen polgártársunkat ma szállítják a budapesti országos tébolydába.

— **Vásár a szomszédban** A hőmező-vásárhelyi nyári országos vásár a. h. hó 11, 12 és 13-ik napján fog megtartatni.

Selyem grenadineket, fekete és színes (minden világos színen is) 95 krtól 9 forint 25 krig méterenként (13 minőségben) — széküld öltözékeként, portó- és vámanterben G. Heineberg (es. és kir. udvari szállító) gyári raktára Zürichben. Minták forduló postával küldetnek. Levélre 10 kros levelezőgy teendő. (7)

Irodalom.

A Dr. Róth Pál szerkesztésében megjelenő »Kereskedelmi Jog- és Ismeretek Tára« — mely benső értékénél fogva szaklapoknál sokkalban gyorsasággal hódít magának tért — negyedik száma ismét dús tartalommal jelent meg. Figyelmiünket első sorban megragadja a »Sorsjegy-társaságok« cím alatt a szerkesztő tollából eredő cikk, melyben a sorsjegy-társaságok cége alatt üzött visszaélések felderítettek. — Dr. Feichtinger Elek folytatja és befejezi »Tengeri magánjogok és a francia reformok« című tanulmányát. Dr. Berényi Pál a »Tudakozó Irodák«-ról közlő figyelemreméltó cikket. Rádl Péter — egy Konstantinápolyban mint közgazdasági szakiró működő hazánkfa — pedig »A tűzkárbizto-

sító társaságok Törökországban« cím alatt ismerteti meg a Levante biztosítási viszonyait. A biztosítási szemle ezenfelül a biztosító társaságok állami felügyeletéről szóló svájci törvényt és a Budapest fővárosi tűzkárbiztosító intézetet tárgyozó munkálatokat ismerteti.

Budapesti levél.

A tanidény befejezése után rendszeren nagy számmal rándul fel a a vidéki közönség Budapestre; a szülők gyermekeikkel a tanárok és tanítók családjukkal a szünidőt arra használják, hogy az ország fővárosát, mely évről évre szépül, növekedik és érdekesbedik, megtekintsék, megcsodálják.

Az idén még egy rendkívüli a maga nemében páratlan látványosság az agyagipar kiállítás is különösen vonzó hatással kell hogy legyen a vidéki közönségre nézve. Hogy némi fogalmat nyújtsunk t. olvasóinknak, röviden ismertetjük a kiállítás néhány csoportját.

Az aszfaltnak hazánkban elért fejlettségéről fénycsínyitokot ad a **Magyar aszfalt részvény-társaság** kiállítása, melyről a legkiválóbb szakktekintélyek s a fővárosi sajtó a legnagyobb elismeréssel nyilatkoznak. Ezen másfél évtized óta fennálló hazai iparvállalat bemutatja felső-dernai (Biharmegye) gazdag és kiaszfazatlan bányáinak termékeit, melyek az utóbbi években redeszt valamennyi kiállításon kitüntetésben, az 1888. évi brüsseli világkiállításon a legnagyobb kitüntetésben (diszoklevél) részesültek. A kiállításon látjuk e vállalatnak különböző burkolat-próbát s ezek közt szabadalmat képező aszfalt-macadám kocsit-burkolatát, falszárzást téli próbát; a különböző bányatermékeket, nevezetesen a Frinidádnál is szebb bitumet, a ma már igen kereset kiviteli cikket képező derma-aszfaltot, vasmáz készítésre, aszfalt vasmázot és aszfaltolajat stb. A magyar Aszfalt-részvénytársaság állandóan 800—1000 munkást foglalkoztat gyártelepein és a különböző munkahelyeken, s érdemli sorolothat fel, hogy a modern építkezés dolgában visszamaradt vidéki városainknak a járda és út építést az előbbi magas árának jelentékeny leszállítása s kedvető fizetési feltételek concendálása által megkönnyítette, minékfolytán, Arad, Budapest, Debrecen, Eger, Eszék, Győr, Kecskemét, M. Sziget, Nagyvárad, Pécs, Radna-Lippa, Szabadka, Szeged, Szombathely, Temešvár, Ungvár, Zág-ráb, Zombor stb. városok, ezen vállalat által készítettik aszfalt járdáikat. Ha még tekintetbe vesszük, hogy ezen vállalat a külföldi versenyt szép és tartós munkája s árának mérckletességeivel mindinkább lehetetlenné teszi, ugy konstatalnuk kell hogy e hazai iparvállalat feladatának magaslatan áll s méltán kiérdemelte a magas kormány a törvényhatóságok és a nagy közönség támogatását.

NYILTTÉR*)

Tekintetes

Papp Ödön csany-községi jegyző úrnak

Helyben.

Tisztelettel értesítjük, hogy felkérésére folytán f. hó 30-án, azaz ma, deli 12 órakor Sima Ferenc urat, mint a »Szentesi Lap« szerkesztőjét lakásán felkerestük és megbízatásunkhoz képest felvilágosítást kértünk tőle az iránt, hogy lapja legutóbbi vasnapon megjelent, folyó évi 77. számában a helyi és megyei hírek rovatában közölt »Mit akar Stammer?« című, Önre vonatkozó közleménynek adatait kitől kapta, illetőleg ki annak az írója.

Sima Ferenc úr e felhívásunkra kijelentette, hogy a kérdéses közlemény adatait Kardos János csanyi plebános úrtól kapta, és ennek igazolásul a nevezettnek sajátkezűleg írt ily tartalmú levelét előtünk fejtuttatta, s annak ezen közleményre vonatkozó részét együtt el is olvastuk.

Amit Önnek ezennel tudomására hozni szerencsénk van.

Szentesen, 1891. június hó 30-án.

Dr. Sulca Lajos.

Kristó Nagy Antal.

Felkért megbízottaim fentebbi nyilatkozatára kevés megjegyzéni valóm van, mert maga az a körülmény, hogy a »Szentesi Lap« szerkesztőjének kijelentése szerint, a lapja 77-ik számában megjelent »Mit akar Stammer« című közlemény adatait Kardos János csanyi plebánostól nyerte, fölment engem annak bizonygatása alól: vajon igazak-e vagy nem, a nevezett cikkben reám vonatkozólag elmondottak?

Aki Kardos János csanyi plebánost ismeri és tudja, milyen jóakaróm ő énemek: az nyomban tisztában lesz ezen egész hírlapi közlemény értéke vagy inkább értékletlensége iránt.

Részemről tehát csak érdeme szerint járok el Kardos János csanyi plebánossal, amidőn ezennel határozottan kijelentem, hogy a közleményben reám vonatkozólag elmondottak, elejtől-végig alávaló hazugságok.

Papp Ödön.

Csany-községi jegyző.

*) E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: Dr. Mátéffy Ferenc

Társ-szerkesztő: Bánfalvi Lajos.

— Terringtét, ezt a padot most festették újra, — na így szépen tönkretettem ünnepnapi séta-öltözékemet.

— Hogy hogy! Csak menj át nyomban a gyógyszerkereskedésbe és vegy **benzolinárt**, az nyomban helyreüti a károdát.

II.

Benzolinár, hatóságilag védve, eltávolítja a pecsétetet bársonyból, selyemből és kelméből stb., anélkül, hogy azok szövétét vagy színet legkevésbé is megváltoztat. Tisztítja az egyenruhák hajtókáit, aranyat, elefántcsontot stb., stb., szóval: nem hiányozhat egy háztartásban sem.

Benzolinárt a legtöbb droguistánál kapni eredeti üvegekben 60 kr-ért.

Roloff Vilmos
5-1 vegyészeti műterme, Lipcseében.

Ausztria-Magyarország birományi főraktára:
Reiner Ferenc és Lipót
gyógynanyag-kereskedése, Budapest, király-útea 41.